

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Насоки

относно ангажиментите за плащане съгласно Директива
2014/49/ЕС относно схемите за гарантиране на депозити

Насоки на Европейския банков орган (ЕБО) относно ангажиментите за плащане съгласно Директива 2014/49/ЕС относно схемите за гарантиране на депозити

Статут на насоките

Този документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (Регламента за ЕБО). Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.

В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за уведомяване

Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 11.11.2015 компетентните органи са длъжни да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, в противен случай — за причините за неспазване. При липса на уведомление в този срок ЕБО счита, че компетентните органи не спазват изискването за уведомяване. Уведомленията трябва да се изпратят чрез подаване на формата, намираща се на уебсайта на ЕБО, на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер 'EBA/GL/2015/09'. Уведомленията следва да се подават от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да се отчита пред ЕБО.

Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

Дял I — Предмет, обхват и определения

1. Член 10, параграф 3, алинея 2 от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити възлага мандат на ЕБО със задачата да издава насоки относно ангажиментите за плащане. За тази цел в настоящите насоки се представят условията, които да бъдат включени в договорните или нормативни разпоредби, съгласно които кредитна институция предоставя ангажименти за плащане на схема за гарантиране на депозитите, както и критериите за приемливост и управление на обезпеченията.
2. Тези насоки са адресирани до:
  - а) схемите за гарантиране на депозити и определените органи, по смисъла на определението в точки 1 и 18 съответно в член 2, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС;
  - б) органите за реструктуриране, както са определени в член 4, параграф 2, подточка (iv) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейския надзорен орган (Европейски банков орган), с последващи изменения (Регламент на ЕБО); и за
  - в) компетентните органи по смисъла на член 4, параграф 2, подточка (i) от Регламент (ЕС) 1093/2010, доколкото засяга пруденциалното третиране на ангажиментите за плащане.

Тези насоки се прилагат съгласно националната правна рамка, осигуряваща на схемите за гарантиране на депозити или определените органи правомощията да приемат ангажименти за плащания в рамките на наличните финансови средства, които се взимат предвид за постигане на целевото равнище.

3. Ако дейността на схемите за гарантиране на депозити (СГД) се управлява от частен субект, определените органи следва да установят, че съгласно законодателството, приложимо към такова споразумение, схемите за гарантиране на депозити се ползват със защита като кредитори, дадена им съгласно Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2002 г. относно споразуменията за финансово обезпечение.
4. Органите за реструктуриране следва да уведомят определените органи, че при упражняване на правомощията си съгласно членове 69, 70 и 71 от Директива 2014/59/ЕС за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, те са длъжни да направят надлежна оценка за осигуряването на СГД на ефективна защита като кредитори.
5. За целите на настоящите насоки се прилагат следните определения:
  - i. „ангажименти за плащане“ означава ангажименти за плащане, както са определени в точка 13 от член 2, параграф 1 на Директива 2014/49/ЕС;

- ii. „нискорискови активи“ означава нискорискови активи, както са определени в точка 14 от член 2, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС. Нискорисковите активи с цел обезпечение в тези насоки може да са съставени от финансови инструменти или парични средства;
- iii. „споразумение за ангажимент за плащане“ означава споразумението, което се сключва между СГД и кредитна институция, за определяне на реда и условията за включването на ангажимент за плащане на кредитната институция в рамките на наличните финансови средства на СГД, и по-специално (1) посочването от схемата за гарантиране на депозити на сумата на ангажимента за плащане, и (2) неотменимото и обезпечено задължение на кредитната институция към СГД за заплащане на сумата на ангажимента за плащане при поискване от СГД в рамките на срока, посочен в споразумението;
- iv. „сума на ангажимента за плащане“ означава делът и паричната сума на вноската към СГД, определена от СГД, която кредитната институция се задължава да осигури посредством ангажимента за плащане съгласно реда и условията на споразумението за ангажимент за плащане;
- v. „споразумение за финансово обезпечение с предоставяне на залог“, в съответствие с определението, изложено в член 2, параграф 1, подточка в) от Директива 2002/47/ЕО, означава споразумение, уредено от законодателството, транспониращо Директива 2002/47/ЕО, съгласно което кредитната институция гарантира задълженията по споразумението за ангажимент за плащане, като осигурява обезпечения, съставени от нискорискови активи, като залог към СГД, като пълното притежание на нискорисковите активи, предоставени като обезпечение, остава в кредитната институция, към момента на определяне на правото на обезпечение;
- vi. „споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие“, съгласно определението, изложено в член 2, параграф 1, подточка б) от Директивата относно финансовите обезпечения, означава споразумение, уредено от законодателството за транспониране на Директивата относно финансовите обезпечения, съгласно което кредитната институция гарантира задълженията по споразумението за ангажимент за плащане, като прехвърля пълната собственост на нискорисковите активи към схемата за гарантиране на депозити;
- vii. „Споразумение за предоставяне на финансово обезпечение“ означава „споразумение за предоставяне на финансово обезпечение под формата на залог“ или „споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие“;

- viii. „изпълнително събитие“ означава събитие, което включва ускоряването на задължението за плащане на сумата на ангажимента за плащане, така че той става незабавно изискуем. Съгласно условията на Споразуменията за финансови обезпечения и в съответствие с член 2, параграф 1, подточка л) от Директива 2002/47/ЕО или по силата на закона, появата на изпълнително събитие дава право на СГД да реализира нискорисковите активи, предоставени от кредитната институция, посредством продажба или усвояване без необходимост от предварително юрисдикционно известие или лиценз;
- ix. „производство по ликвидация“ означава производство по ликвидация, както е определено в член 2 от Директива 2001/24/ЕО относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции;
- x. „мерки за оздравяване“ означава мерки за оздравяване, както са определени в член 2 от Директива 2001/24/ЕО относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции;
- xi. „мерки за ранна намеса“ означава мерки, предприети от компетентните органи съгласно членове 27 до 30 от Директива 2014/59/ЕС за установяване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници;
- xii. „мерки за управление на кризи“ означава мерки за управление на кризи, както са определени в член 2, параграф 102 от Директива 2014/59/ЕС за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

Дял II — Ръководство за ангажиментите за плащане

Част 1 — Общи положения

- 6. Директива 2014/49/ЕС има за цел да „хармонизира методите за финансиране на СГД“¹ посредством набор от предварителни и последващи вноски.
- 7. Съгласно член 10, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС, наличните финансови средства, които следва да бъдат взети под внимание, за да се достигне целевото равнище на СГД, може да съдържат ангажименти за плащане, при условие че общият дял на ангажиментите за плащане не надвишава 30% от общата сума налични финансови средства, събрани в съответствие с този член.

---

¹ Съображение 27 от Директива 2014/49/ЕС.

8. Тази разпоредба предполага задължение на държавите членки да предоставят на определените органи или на СГД правомощието да приемат ангажименти за плащане до 30% от наличните финансови средства. Член 10, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС обаче не следва да се приема като автоматично право на кредитните институции, изпълнимо срещу СГД, за предоставяне на вноски под формата на ангажименти за плащане. СГД трябва да прилагат този механизъм въз основа на недопускащи дискриминация критерии. По-специално СГД не трябва да приемат повече от 30% от предварителните вноски на даден член под формата на ангажименти за плащане.
9. Определените органи трябва да потвърдят, че споразуменията за ангажименти за плащане и споразуменията за предоставяне на финансово обезпечение, сключени между СГД и кредитната институция, са в съответствие с тези насоки.

Част 2 — Споразумението за ангажимент за плащане

10. Допустимостта на ангажименти за плащане следва да бъде обусловена от сключването на индивидуални писмени споразумения за ангажименти за плащане между СГД и техните институции членки. Ново споразумение за ангажимент за плащане следва да се сключва всеки път, когато нови предварителни вноски станат изискуеми. Като алтернативна възможност, съществуващо рамково споразумение следва да бъде изменяно или допълвано всеки път, за да се вземат предвид нови искания за предварителни вноски.
11. Споразумението за ангажимент за плащане следва да включва поне следните елементи:
  - а) сума на ангажимента за плащане;
  - б) неотменимото задължение на кредитната институция да внесе обещаното парично плащане на сумата на ангажимента за плащане по всяко време, при поискване от страна на СГД, без ненужно забавяне и във всеки случай не по-късно от два работни дни след получаването на известието, направено съгласно подточка в) по-долу. Схемата за гарантиране на депозити следва да изиска поне част или всички неотменими ангажименти за плащане, при които, поради използване на наличните финансови средства, делът на неотменими ангажименти за плащане от наличните финансови средства надвиши максималния праг, заложен в схемата съгласно Директива 2014/49/ЕС и в съответствие с параграф 8 от тези насоки. Срокът за плащане следва да се намали до един работен ден, ако мерки за ранна намеса или управление на кризи са приложени за кредитната институция от компетентния орган или органа за реструктуриране. Споразумението следва да изключва възможността за намаляване на

- сумата на ангажимента за плащане или прекратяване на споразумението за ангажимент за плащане без съгласието на СГД;
- в) предоставяне на известие от СГД до кредитната институция посредством ефикасни средства за комуникация при осигуряване на получаването на съобщението, когато СГД изиска парично плащане на сумата на ангажимента за плащане;
  - г) задължението за кредитната институция незабавно да уведоми СГД за всяко събитие, влияещо на способността на институцията да изпълни задълженията си, или способността на СГД да защити правата си съгласно споразумението за ангажимент за плащане или споразумението за предоставяне на финансово обезпечение, включително понижаване на рейтинга на институцията от външни агенции за кредитен рейтинг и съществени надзорни или бизнес промени или влошаване на стойността на нискорисковите активи, предоставени като обезпечение;
  - д) сключването на споразумение за финансово обезпечение с предоставяне на залог или на споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие между СГД и кредитната институция, обезпечаващо задълженията, поети от кредитната институция чрез споразумението за ангажимент за плащане, посредством предоставяне от кредитната институция на СГД на нискорискови активи за обезпечение, свободни от тежест в полза на трета страна, и на разположение на СГД.
12. Тези насоки не засягат възможността, в съответствие с националното право, съдържанието им да бъде частично или изцяло въведено посредством законови разпоредби, включително разпоредби за споразумение за ангажимент за плащане и споразумения за предоставяне на финансово обезпечение, при условие че законовите разпоредби постигат резултати поне равностойни на тези, посочени в договорни споразумения между СГД и членовете ѝ по отношение на, наред с другото: изпълнението на задължението на кредитна институция да изплати ангажимента за плащане; предоставянето от кредитната институция на СГД на обезпечаващи нискорискови активи, гарантиращи ангажимента за плащане, така че да са на разположение на СГД; незабавната реализация на нискорисковите активи от СГД при появата на изпълнително събитие; и съгласуваност с изискванията, включително срока, изложени в Директива 2014/49/ЕС и във всяка друга приложима разпоредба от правото на ЕС.

Част 3 — Споразумение за предоставяне на финансово обезпечение

13. С цел СГД да защити позицията си на кредитор, споразумението за предоставяне на финансово обезпечение трябва изрично да включва следните условия:

- а) кредитната институция се наема да замести нискорисковите активи, предоставени като обезпечение, когато настъпи техният падеж, ако те вече не отговарят на изискванията, изложени в Части 6 и 7 от тези насоки, или в други специфични случаи, договорени със СГД, така че ангажиментът за плащане е трайно осигурен с подходящо обезпечение;
- б) в случай на споразумение за финансово обезпечение с предоставяне на залог, на кредитната институция не се разрешава да се разпорежда с обезпечението (напр. продажба, налагане на тежест).
- в) кредитната институция е длъжна по искане на СГД, да допълва нискорисковите активи, предоставени като обезпечения, в случай че стойността на базовия обезпечаваш актив след процентното намаление по Част 7 от тези насоки или предвид приложимия обменен курс за парични обезпечения спадне под сумата на ангажимента за плащане.
- г) разпоредби за поне следните изпълнителни събития:
  - (i) неспособност на кредитната институция да плати сумата на ангажимента за плащане в рамките на периода, предвиден в споразумението за ангажимент за плащане, при искане от СГД;
  - (ii) неспособност на кредитната институция да замени нискорисковите активи, предоставени на СГД, когато настъпи техният падеж, ако те вече не отговарят на изискванията, изложени в Части 6 или 7 от тези насоки, или в други специфични случаи, договорени със СГД;
  - (iii) неспособност на кредитната институция да допълни обезпеченията при изискване от СГД, в случай на нарушение на размера на покритието, както е определено в Част 7 от тези насоки;
  - (iv) отнемане на лиценза на кредитната институция;
  - (v) кредитната институция е обект на мерки за оздравяване, различни от мерки за ранна намеса или управление на кризи, или е обект на производство по ликвидация.

Когато институция престане да бъде член на СГД, без да отговаря на гореспоменатите изпълнителни събития, СГД следва да избере начина на действие, който е най-подходящ да запази наличието на договорените средства.

За тази цел СГД може да:

- (1) разпорежи изпълнение на ангажмента;
- (2) приеме, че институцията, която вече не е член на СГД, и прекратява членството си, продължава да е обвързана със задължението, и да разпорежи изпълнението му, най-късно при падежиране на ангажмента съгласно споразумението за ангажимент за плащане, освен ако споразумението за ангажимент за плащане не е продължено; или да
- (3) приеме че ангажиментът е прехвърлен на друго лице в контекста на сливане или придобиване.

Когато кредитна институция престане да бъде член на СГД и стане член на друга СГД, първоначалната СГД следва да осигури финансовите средства, съответстващи на 12-те месеца, предхождащи края на членството, да бъдат прехвърлени на другата СГД посредством разпореждане на изпълнение на ангажмента и прехвърляне на приходите на приемащата СГД или посредством прехвърляне на споразумението за ангажимент за плащане към приемащата СГД, с нейното съгласие и със съгласието на кредитната институция.

Когато промяната на членството на СГД е в резултат на прилагането на мярка по реструктуриране, СГД следва да се консултира с органа за реструктуриране преди решението си относно ангажиментите за плащане, вземайки предвид целите на реструктурирането, включително защитата на вложителите².

д) при появата на изпълнително събитие СГД следва да реализира или да изझे нискорисковите активи, предоставени като обезпечения в съответствие с условията на споразумението за финансово обезпечение.

е) Схемата за гарантиране на депозити следва да освободи и върне обезпеченията от нискорискови активи в случай на парично плащане от кредитната институция на сумата на ангажмента за плащане.

ж) следва да бъде определена страната, която има права върху приходите (лихви, дивиденди и т.н.) от обезпечението от нискорискови активи (или СГД, или институцията членка).

---

² Член 31 от Директива 2014/59/ЕС, ОJ L 173/190 от 12.06.2014 г.

Част 4 — Доставка на обезпеченията от доставчика на обезпечения на СГД

14. Съгласно споразумението за предоставяне на финансово обезпечение СГД следва да гарантира предоставянето от кредитната институция на нискорисковите активи на СГД в съответствие с начините, предвидени в Директива 2002/47/ЕС, така че нискорисковите активи да са собственост или под контрола на СГД.
15. Подобна доставка от кредитната институция на СГД следва да се изпълни посредством прехвърляне на обезпечението, както следва:

а) В случай на споразумение за финансово обезпечение с предоставяне на залог, нискорисковите активи, предоставени като обезпечение, следва да бъдат прехвърлени по сметка в ценни книжа или парична сметка, (i) поддържана от попечители или посредници, които са определени от определения орган или от СГД и са в състояние да предоставят пълна, точна и актуална информация относно кредитната институция, както и нискорисковите активи; и (ii) дава възможност за регистрацията на нискорисковите активи, предоставени като обезпечения от кредитни институции съгласно споразумението за предоставяне на финансово обезпечение.

В такъв случай СГД или определените органи следва да определят попечители или посредници, които гарантират пълно отделяне и защита на нискорисковите активи и дават възможност за бърз достъп при искане на СГД, за да предотвратят загуби за кредитната институция или за СГД поради неизпълнение или неплатежоспособност на попечителя. Те също така следва да гарантират, че на попечителите не се разрешава да се разпореждат с нискорисковите активи, предоставени като обезпечение, и че по договор са се отказали от всяко право на задържане или право на залог, което иначе може да имат върху нискорисковите активи.

б) В случай на споразумение за финансово обезпечение с прехвърлително действие, следва да се състои прехвърляне в полза на СГД по парична сметка или сметка в ценни книжа на СГД, позволяваща регистрацията на нискорискови активи, предоставени като обезпечение от кредитна институция съгласно споразумението за финансово обезпечение с прехвърлително действие. Определеният орган или СГД следва да гарантират, че на попечителите не се разрешава да се разпореждат с нискорисковите активи, предоставени като обезпечения, и че по договор са се отказали от всяко право за задържане или право на залог, което иначе може да имат върху нискорисковите активи.

Ако СГД има правото да получава парични депозити от членове, паричните обезпечения могат да бъдат депозирани директно в СГД от кредитната институция.

Част 5 — Критерии за потвърждаване, че обезпеченията не са обременени с права на трети лица

16. Точка 13 от член 2, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС предвижда, че обезпеченията следва да не са обременени с права на трети лица. Съответно СГД и определените органи следва да не приемат нискорискови активи, които вече са обременени или са обезпечени посредством залог или други подобни споразумения.
17. Активите, предоставени съгласно споразумението за финансово обезпечение, следва да могат да бъдат правно реализирани и да са свободни от привилегировани вземания. Не следва да бъде възможно за трети страни да се намесват и успешно да предявяват искиове към заложените активи или правата, прикрепени към тях.
18. За тази цел споразумението за финансово обезпечение следва да гарантира, че кредитните институции поемат задължение и гарантират, че нито един нискорисков актив, предоставен като обезпечение, не е същевременно обременен или използван като обезпечение в полза на трета страна или за да обезпечи друго вече съществуващо задължение към СГД, и да поемат задължение, че нито един актив, използван съгласно споразумението за предоставяне на финансово обезпечение, няма да бъде предоставен като обезпечение на трета страна.

Част 6 — Критерии за приемливост и управление на обезпеченията

19. Съгласно Директива 2014/49/ЕС СГД следва да приемат само нискорискови активи като обезпечения, за да гарантират сумата на ангажимента за плащане. Схемите за гарантиране на депозити и определените органи следва да определят подходящи критерии за приемливост на обезпеченията, като вземат предвид кредитните и пазарните рискове на емитентите на нискорисковите активи и ликвидността на тези активи, като начин да се избегнат неликвидни активи. Те също така следва да вземат предвид рисковете от концентрация и валутните рискове. По принцип критериите за приемливост на обезпечения, заложи в Европейската централна банка (ЕЦБ) или националните централни банки на Европейския съюз, следва да се разглеждат като съответстващи на изискванията, посочени в тази Част 6 от насоките.
20. Схемите за гарантиране на депозити или определените органи следва също да заявят лимити на експозициите, като така гарантират, че за всяка кредитна институция има висока степен на диверсификация на активите, поне що се отнася до емитент и падеж. За малки институции, които не са способни да предоставят нискорискови активи в съответствие с изискванията за диверсификация и лимити на експозициите, нивото на диверсификация на нискорисковите активи, предоставени като обезпечения, може да е по-ниско, ако е налице високо

цялостно ниво на диверсификация на нискорисковите активи в портфейла на СГД от обезпечения.

21. Схемите за гарантиране на депозити следва да ограничат експозицията си към дълг, публичен или частен, чиято стойност е силно корелирана със събития, при които СГД би следвало да изплати на вложители или да участва при финансиране на реструктуриране, и следователно може да се наложи да изиска ангажимента за плащане. Валутната деноминация на дълга обаче не следва да се има предвид за тази цел, тъй като това би наложило прекомерни ограничения върху способността да се предостави обезпечение. Заедно с това, съгласно принципа на пропорционалност, за малки институции, които не са способни да предоставят активи като обезпечение в съответствие с това изискване, нивото на корелация може да е по-високо, при условие че цялостното ниво в портфейла на СГД остава ниско.
22. В допълнение СГД и определените органи следва да разглеждат по подходящ начин разликите, там където присъстват такива, между валутната деноминация на обезпечението и валутната деноминация на гарантираните депозити на СГД.
23. Управлението на обезпечения може да се изпълнява от самата СГД или от трета страна като част от тристранна услуга по управление на обезпечения, при условие че изискванията, изложени в тези насоки, са спазени.

Част 7 — Процентно намаление

24. Схемите за гарантиране на депозити или определените органи следва винаги да прилагат процентно намаление на стойността на нискорисковите активи, предоставени като обезпечения, освен ако обезпечението не е предоставено като парична наличност в същата валута като ангажимента за плащане. Това предполага, че стойността на базовия актив е изчислена като пазарната стойност на актива минус определен процент (процентно намаление).
25. Схемите за гарантиране на депозити или определените органи следва да гарантират, че процентното намаление отговаря на кредитния, пазарен и ликвиден риск, произтичащи от стойността на експозицията на всеки актив. За тази цел трябва да се определят различни процентни намаления, с оглед на типа емитент и неговото кредитно качество, както и падежа на активите и валутната деноминация.
26. Прилагането на процентни намаления също следва да се основава на количествено изчисление на очаквани загуби и очакван времеви срок за продажба на активите.
27. Въпреки че е възможен набор от системи и методологии за процентни намаления, системата за процентно намаление за активи, приемливи за употреба като обезпечения от ЕЦБ или национални централни банки от Европейския Съюз, предлага стабилно решение.

28. Схемите за гарантиране на депозити или определените органи следва да осигурят оценяването на стойността на нискорисковите активи по пазарна стойност редовно, по възможност ежедневно.
29. Освен това, коригираната с процентно намаление пазарна стойност на нискорисковите активи, предоставени като обезпечения, следва да се поддържа с времето. Това предполага, че ако пазарната стойност на редовно оценяваните базови активи падне под определен праг и вече не съответства на съотношението на покритие, произлизащо от прилагането на процентно намаление, следва да се изиска кредитната институция да предостави допълнителни нискорискови активи или да замени съответната част от ангажимента за плащане с парични наличности.
30. Във всеки случай СГД или определените органи не са лишени от възможността да налагат допълнителни изисквания за отчитане и уведомление на институциите членки.

Част 8 — Пруденциално третиране

31. Пруденциалното третиране на ангажиментите за плащане следва да има за цел да гарантира равнопоставено отношение и да редуцира процикличния ефект на такива ангажименти в зависимост от тяхното счетоводно третиране.
32. Когато счетоводното третиране доведе до това ангажиментът за плащане да бъде напълно отразен в счетоводния баланс (като пасив) или доведе до това споразумението за обезпечение да бъде напълно отразено в отчета за приходите и разходите, не следва да има нужда да се прилага ad-hoc пруденциално третиране за ограничаване на процикличните ефекти.
33. Когато, обратно, счетоводното третиране доведе до това ангажиментът за плащане и споразумението за обезпечение да останат извън счетоводния баланс, в рамките на процеса на надзорен преглед и оценка (ПНПО), компетентните органи следва да оценят рисковете, на които ще бъдат изложени капиталовата и ликвидната позиция на кредитната институция, ако СГД изиска от тази институция да изплати незабавно ангажимента си, и да упражни съответните правомощия, за да гарантира, че процикличният ефект е ограничен посредством допълнителни капиталови и ликвидни изисквания.

Дял III — Заключителни разпоредби и прилагане

Дата на прилагане

34. Схемите за гарантиране на депозити и определените органи следва да въведат тези насоки, като ги включат в практиките си до 31 декември 2015 г. Впоследствие, СГД и определените органи следва да осигурят ефективното прилагане на тези

насоки. Същите срокове за изпълнение се отнасят за органите за реструктуриране и за компетентните органи, доколкото тези насоки са предназначени и за тях.